

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirligi24.net
mucaadebirligi@gmail.com
t.me/mucaadebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazeteSon
mucaadebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

08 Nisan 2026 S.106

Yaşasın Enternasyonal Dayanışma

2 Birleşik Devrimin Yeni Dalgası

4 NATO'ya Karşı Birleşik Mücadeleye

7 Emperyalizmin Müdahaleleri ve NATO

9 Tarihin Emrine Karşı mı Durulur?

Greverle, işgallerle hayatı durduracağız. Limanları işlemez kılacak, bu haydut sürüsünün savaşlarına mümkün olan her türlü engeli çıkartacağız. Ama unutmayalım. Gerçek anlamda enternasyonalizm demek, kendi ülkemizde bu sırtlan sürüsünün egemenliğine son vermekle mümkün. Gerçek enternasyonalizm, kendi ülkemizde devrimi gerçekleştirmekle mümkün. Kapitalist haydut sürüsü ancak amansız devrim baskısı altında geri adım atar. Ancak onu uçurumun kenarına getirecek çok güçlü devrimci isyanlar, ayaklanmalar, eylemler onları alıkoyar savaştan.

Devamı 2. sayfada...

Nisan Kampanyası
kapsamında seçili setler

%50 indirimde

www.yenidonemyayincilik.com

Yaşasın Enternasyonal Dayanışma

Manşet

Zor, acılarla dolu, kritik bir dönemdeyiz. Savaş yangını büyüyor. Emperyalist-Siyonist ittifakının gözü iyice döndü.

5 haftayı geçti bu sırtlan sürüsünün vahşi saldırıları başlayalı. Geride bir şey bırakmamacasına saldırıyorlar artık. Teslim alamamanın, tüm caydırıcılıklarını yitirmekte oluşlarının hincıyla saldırıyorlar. Onca övündükleri, şişindikleri kuvvetlerinin bir balon gibi sönmekte olduğunu tüm dünya gördüğü için, tüm zihinsel dayanakları çöküp gitti. Dengelerini tamamen yitirdiler.

Alenen sövğu dolu mesajlar paylaşıyorlar. Hiçbir tutarlılığı ve iç bütünlüğü olmayan açıklamalar yapıyorlar. Artık tüm açıklamaları tam bir sayıklama halini aldı.

Öfkeleri ile akılları ters orantılı! **Öfkeleri büyüdükçe hiçbir şeye yetmeyen akılları tamamen yok olup gidiyor.**

Ellerindeki devasa propaganda aygıtları ile gerçekliği bunca zaman eğip büktüler. Ama bu savaşta, savaş meydanında uğradıkları hezimet öylesine büyük ki, hiçbir propaganda yetmiyor çöküşü gözlerden saklamaya.

Sözüm ona düşen savaş uçağının pilotlarını kurtarmaya gidiyorlar. Bir pilot için 155 hava aracı! Aynen böyle diyor Beyaz Saray'daki zirdeli. Sonuçta o hava araçlarından birkaçını da İran topraklarında bırakıp, **"kurtarma ekiplerini kurtarmakla"** yetiniyorlar!

Ama gerçeklik bu değil. Hollywood yapımlarına esin verecek bir "kurtarma operasyonu" düzenledikleri muhakkak! Ama o operasyon, düşen uçağın pilotu için değil, **sözüm ona yerini tespit ettikleri zenginleştirilmiş uranyumu (ç)alıp zafer ilan edebilmek için!** Yaklaşık yarım ton uranyumu alacaklar, bir ömür şişinip hakkında onlarca film yapacakları bu "zafer" sonrası kendi yarattıkları bataktan çıkacaklar!

Hesap buydu. Buna yanaşmayan generalleri bir bir kovdular ordudan. Emre itaat edecek, istenilen "zaferi"

getirecek komutanları başa getirdiler. Ve o "müthiş operasyon"u başlattılar. Sonuç tam bir hüsrana! Kaybettikleri uçaklar ve helikopterler biliniyor ama kaç asker kaybettikleri hala meçhul!

İşte bu fiyaskonun da eklendiği tabloda öfkeleri akıllarının çok ama çok önünde giden bu aşağılık suç çetesi, her tür fren mekanizmasını bir çırpıda devre dışı bırakmaya başladı. **Hark Adası'na saldırı dılar.** Tüm dünyayı uçurumun kenarına getiren adımları hızla atmaya başladılar.

Şimdi alenen **nükleer silah kullanımıyla tehdit etmeye** başladı tüm dünyayı. Bu faşist zirdeli, "Bu gece bütün bir medeniyet yok olacak ve bir daha geri getirilemeyecek" diye mesajlar paylaşıyor sosyal medya hesabında. Bir de utanmadan ekliyor: *"Bunun olmasını istemiyorum, ama muhtemelen olacak. Bunu bu akşam öğreneceğiz; bu, dünyanın uzun ve karmaşık tarihinin en önemli anlarından biri olacak!"*

Bu emperyalist yağmacıların, çöküp gitmekte olan bu kapitalist uygarlığın efendilerinin savaşlarını, insanlığa karşı suçlarını salt onları protesto ederek önleyemeyiz. Elbette sesimizi yükselteceğiz, meydanlara çıkacağız. Grevlerle, işgallerle hayatı durduracağız. Limanları işlemez kılacak, bu haydut sürüsünün savaşlarına mümkün olan her türlü engeli çıkartacağız. Ama unutmayalım. Gerçek anlamda enternasyonalizm demek, kendi ülkemizde devrimi gerçekleştirmekle mümkün.

Gerçek enternasyonalizm, **kendi ülkemizde devrimi gerçekleştirmekle** mümkün. Kapitalist haydut sürüsü ancak amansız devrim baskısı altında geri adım atar. Ancak onu uçurumun kenarına getirecek çok güçlü devrimci isyanlar, ayaklanmalar, eylemler onları alıkoyar savaştan.

Bu bilinçle enternasyonal dayanışma eylemlerini yükseltmeye, sokaklara, alanlara!

Birleşik Devrimin Yeni Dalgası

Editör

Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, sıçramalar halinde, dalgalar biçiminde ilerliyor. Tek bir eylem, tek bir hamle şeklinde değil, eylemler, isyanlar, ayaklanmalar dizisi biçiminde...

Şimdi, böyle bir yeni dalga'nın eşliğinde olduğumuz işaretlerini alıyoruz. İşçi sınıfı başta olmak üzere, emekçi sınıfların, halk kitlelerinin çeşitli kesimleri sürekli eylem halinde.

Sadece Şubat ayından bu yana, işçi sınıfının çeşitli nedenlerle gerçekleştirdiği eylemleri göz önüne aldığımızda şunu görüyoruz: Eylemler, örneğin Gaziantep Başpınar OSB'den başlayarak İzmir, Kocaeli, Eskişehir, İstanbul'un çeşitli bölgeleri, Ankara, Eskişehir gibi pek çok kente yayıldı.

İşçiler, bütün bu eylemlere değişik nedenlerle ve değişik taleplerle başvurular. Çoğunlukla toplu iş sözleşmeleriyle ilgili olmasına rağmen, özelleştirmelere karşı, hak ihlallerine, ücretlerin ödenmemesine karşı, kötü çalışma koşullarının düzeltilmesi, alacakların ödenmesi, enflasyon farkından doğan ücret farklarının ödenmesi, işten çıkarmalara son verilmesi, gibi sayısız taleplerle sokaklara çıktılar.

Eylemler **çok sayıda kente yayılmış**, dağınık bir görünüm sergiliyor olsa da, işçi sınıfının eylemlerinde **bir süreklilik, bir kararlılık, iktidarın baskı ve terörüne karşı bir meydan okuma** söz konusu.

Şüphesiz emekçi sınıfların, ezilen, sömürülen yoksul kitlelerin düzene, sermaye sınıfına karşı eylemleri işçilerin eylemleriyle sınırlı değil. Emekçi kadınların, gençliğin, özel olarak öğrenci gençliğin mücadelesi, aynı zaman diliminde tırmanışa geçti.

Bütün bu eylemler dizisinin ortaya çıkardığı en önemli olgulardan biri, dayanışma eylemlerinin artması ve yaygınlaşması oldu. **Dayanışma eylemleri**, eyleme geçen emekçi kesimleri cesaretlendirmekle, yalnız olmadıklarını hissettirmekle kalmadı, eylemci güçlerin kararlılığını pekiştirdi, devlete, kapitalistlere ve dinci faşist iktidara karşı meydan okumalarına da güç kattı.

Bütün bu eylemlerin arkasındaki temel dinamik, tekeli kapitalizmin bunalımı ve çelişkileridir. Kitleleri harekete geçiren işte bu **ortak temeldir**. Dinci faşist iktidarın baskı ve terörü bu konuda hem sonuç hem de nedendir. Kitlelerin düzene, sermaye sınıfına karşı mücadelesi arttıkça dinci faşist iktidar bu mücadeleyi bastırmak için zor araçlarına daha çok başvuruyor ve dinci faşist iktidar kitleleri bastırmak için zor araçlarına başvurdukça işçi sınıfı ve emekçi kitleler daha bir kararlılıkla mücadeleye atılıyorlar. Eylemlerin **dağınık, çoğu kez de koordinasyondan yoksun olması**, bir anlamda **"kendiliğinden"** olması, hareketin köklerinin ne kadar derin ve sağlam olduğunun kanıtı olarak kabul edilmeli. Çünkü eylemlerin bu özelliği, kitlelerin maddi yaşam koşulları tarafından eyleme, sokağa zorunlu bırakıldıkları anlamına geliyor.

Türkiye ve Kürdistan, işte bu koşullarda 2026'nın 1 Mayıs'ına gidiyor. Hatırlanacaktır, geçtiğimiz yılın 1 Mayıs'ı, Birleşik Devrim açısından olumlu anlamda bir kırılma noktası olmuştu. Bu kırılma noktası, uzun yıllardır 1 Mayıs'ların tek temsilcisi gibi davranan, başında DİSK'in olduğu dört uzlaşmacı, sosyal reformist örgütün bir anlamda "tekellerinin" kırılmasıydı. Geçtiğimiz yıla kadar bu dört örgütün öncülüğünde bütün sosyal reformist parti ve örgütler 1 Mayıs kutlamalarını sermaye sınıfı ve faşist devletin istediği biçim ve içerikte "kutlama" adı altında geçiriyorlardı. **"Mücadeleci sendikalar"** geçtiğimiz yıl **1 Mayıs'ı Taksim 1 Mayıs Alanı'nda kutlama ısrarıyla** bu önemli mücadele gününün öncülüğünü bu uzlaşmacı, sosyal reformist

örgüt ve yapılardan alarak devrimci bir odak olarak öne çıktılar.

Artık işçi sınıfının, emekçilerin, devrimci güçlerin gözleri dört uzlaşmacı, sosyal reformist örgüte değil, "mücadeleci sendikalar"a çevrilmiştir. Onların ne yapacaklarına, onların ne söyleyeceklerine kulak veriliyor, onların işaretine bakılıyor.

Birleşik Devrimin hafızası olarak 1 Mayıs'ın Taksim 1 Mayıs Alanı'nda kutlanması artık emin ellerde. Ancak bu sürecin hem uzlaşmacı, sosyal reformist parti ve örgütlerle hem de faşist devlet güçleriyle çatışmasız biçimde ilerleyeceğini düşünmemek gerek. **Sonu sonuna birlikte davranan bu iki güç odağı**, uzlaşmacı, sosyal reformist dört örgüt ile faşist devlet "mücadeleci sendikalar"ın oluşturduğu devrimci odaya karşı ellerinden geleni yapacaklar; bundan kuşku duyulmamalı.

Fakat bu çerçevede hem uzlaşmacı, sosyal reformist güçlere hem de faşist devlet politikasına karşı verilecek mücadele, birleşik devrimin yeni dalgasına güç katacaktır. Her yıl olduğu gibi, bu yıl da 1 Mayıs'ın 1 Mayıs Taksim Alanı'nda kutlanması için verilecek mücadele birleşik devrimin güçlü bir itilim verecek; **yeni devrimci dalgaya güç katacak**.

Dünya tarihinde yeni bir döneme, yeni bir çağa giriyoruz. ABD ve onunla birlikte emperyalist-kapitalist sistemin içine girdiği çöküş süreci dünyada ve Türkiye'de devrimci durumu giderek olgunlaştırıyor. ABD hegemonyası, en somut haliyle Batı Asya'da (Orta Doğu'da) çöküyor. Onunla birlikte siyonist İsrail çöküşün eşliğinde sallanıp duruyor. Türkiye tekeli kapitalizmi ve sermaye sınıfı egemenliği bu durumun dolaylı

değil, doğrudan etkisi altında. Bu somut, elle tutulur, kanıtlanabilir olgular, birleşik devrimimizdeki yükselişin kalıcı olduğunu, tekeli kapitalist düzen ve ona dayalı sermaye sınıfı egemenliği yıkılıp yerine devrimci demokratik halk iktidarı kurulana kadar devam edeceğini gösteriyor.

Bunu tespit etmek şu bakımdan yaşamsal önemdedir: Türkiye ve Kürdistan'da birleşik devrim günceldir, pratik politika sorunudur. Böylesi devrimci koşullarda devrimci öncü işçiler, sosyalizm hedefiyle hareket ederek işçi sınıfının önüne **siyasi iktidarı ele geçirme ve emeğin iktidarını kurma hedefini** koymalıdır. Elbette bunu kendini bütün işçiler, bütün emekçi sınıflar için devrimci bir odak olarak öne çıkararak yapabilir. Birleşik devrimin toplumsal güçlerinin önüne devrimci bir odak, bir çekim merkezi haline gelmenin en önemli koşullarından birisi, devrimci öncü işçilerin ezilen, sömürülen bütün sınıfların ve ezilen ulusların çıkarlarını kendi çıkarları olarak toplumun önüne sürmesidir.

İşçi sınıfı, birleşik devrimin öncülüğünü, birleşik devrimde devrimin bütün toplumsal güçlerini peşinden sürüklemeye, onlara öncülük etme yeteneğini kendi dar sınıf çıkarlarına hapsolarak gerçekleştiremez. Böyle bir tarihsel görev ancak sermaye sınıfının karşısına **ezilen, sömürülen bütün kitlelerin ve ezilen ulus ve ulusal toplulukların temel çıkarlarının savunucusu olarak çıkarsa** yerine getirilebilir.

1 Mayıs 2026, devrimci öncü işçilerin önüne böyle bir tarihsel fırsatı koyuyor. Öyleyse, bir kez daha:

Devrim ve iktidar hedefiyle 1 Mayıs'ta Taksim'e!

Kitlelerin düzene, sermaye sınıfına karşı mücadelesi arttıkça dinci faşist iktidar bu mücadeleyi bastırmak için zor araçlarına daha çok başvuruyor ve dinci faşist iktidar kitleleri bastırmak için zor araçlarına başvurdukça işçi sınıfı ve emekçi kitleler daha bir kararlılıkla mücadeleye atılıyorlar

NATO'ya Karşı Birleşik Mücadeleye

rici, haksız savaşlarda, barbarlık kural dışı değil, kuraldır. Onların savaş suçları dedikleri suçlar, yürüttükleri savaşların normalidir." denildi.

Filistin başta olmak üzere Orta Doğu'nun ezilen halklarının mücadelesini boğmak için emperyalistlerin sınır tanımayan saldırganlıklarına bir kez daha vurgu yapıldı. "Gerici bölge devletleri Rojava halkının mücadelesini boğmaya, batılı emperyalistler ve İsrail de bu mücadeleyi bölge halklarını iradesizleştirmeye yönelik saldırgan amaçları için manipüle etmeye çalışıyor" denilerek ABD emperyalizminin Orta Doğu'daki ileri karakolu siyonist İsrail ile birlikte, 28 Şubat'ta İran'a yönelik başlattığı kapsamlı saldırının sürdürüldüğü söylendi.

Açıklamada NATO zirvesine karşı birleşik mücadeleyle yanıt olma çağrısı yapıldı. "Bu mücadelenin aynı zamanda anti emperyalist, anti kapitalist köklerinden hareketle, 2026 Kasım ayında Antalya'da gerçekleşecek COP31 toplantısına karşı mücadeleye de hazırlanalım. Emperyalist savaşa, NATO'ya, COP31'e karşı mücadelede birleşelim. İşçileri, emekçileri ve ezilenleri emperyalizme, NATO'ya karşı sınıf savaşı vermeye, barbarlığın tek alternatifi olan sosyalizm mücadelesini yükseltmeye, 6. Filo'yu denize dökme '68 kuşağının devrimci önderlerinin izinde sokağa, eyleme, mücadeleye çağırıyoruz" denilerek açıklama sona erdi.

NATO ve Emperyalist Savaşa Karşı Birlik ve NATO ve Emperyalist Savaşa Karşı Gençlik Birliği, NATO'nun kuruluşunun 77. yıl dönümü olan 4 Nisan günü, Taksim Atatürk Kültür Merkezi önünde bir araya gelerek 6. Filo'nun denize döküldüğü Dolmabahçe'ye yürüdü.

Dolmabahçe'ye kadar sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla süren yürüyüşün ardından ilk açıklamayı NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği yaptı.

Gençliğin geçmişin mirasıyla NATO'nun bu coğrafyada gerçekleştireceği bir hamleye izin verilmeyeceği vurgulanarak, "Zaman, emperyalist savaş ve saldırganlığın tırmanışa geçtiği bu dönemde tarihimizden aldığımız anti-emperyalist mücadele ruhunu kuşanmanın zamanıdır. Zaman 6. Filo'yu Dolmabahçe'de denize dökme Denizlerden, ODTÜ'de Vietnam halkının kasabı Komer'in aracını yakan Sinanlardan, Filistin halkının katili İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'u cezalandıran Mahirlerden aldığımız mücadele bayrağını daha da yukarı taşımanın zamanıdır." denildi.

Temmuz'da gerçekleşmesi planlanan NATO zirvesine karşı gençliği alanlara çıkmaya çağıran açıklamada tıpkı yıllar önce devrimci öğrencilerin Dolmabahçe'de 6. Filo askerlerini denize dökmesi gibi bugünün gençliğinin de Temmuz'daki zirveyi tanımayacağını ve emperyalist saldırganlığa geçit vermeyeceği vurgulandı.

Emperyalizm Her Alanda Barbarlıktır

NATO ve Emperyalist Savaşa Karşı Birlik adına okunan açıklamada da, NATO'nun emperyalistlerin savaş örgütü olduğu belirtilerek "Emperyalizm savaş demektir. Emperyalizm, çıkarlar uğruna gerici, haksız savaşlar yürütülmesidir! Emperyalistlerin yürüttüğü ge-

3 Nisan günü NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik İzmir'de "Halkların Katili NATO'ya Hayır" şiarıyla ESP İl Binası'nda düzenlenen basın toplantısıyla kuruluşunu ilan etti.

Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik adına basın metnini Koray Selçuk okudu ve NATO Zirvesi'nin 22 yıl aradan sonra bir kez daha Türkiye'de düzenleneceğini ve bu zirvede emperyalistler tarafından yeni bir paylaşım ve hegemonya savaşını derinleştirecek adımların atılacağını hatırlattı.

Emperyalist paylaşım ve hegemonya savaşının daha fazla görünür olduğu böylesi bir dönemde, işçi sınıfı ve emekçilerin sefaletle mahkûm edildiği, buna karşı biriken öfkenin ise ırkçılık ve milliyetçilikle egemenlerin savaşının aracına dönüştürülmeye çalışıldığı söylenerek, tüm dünyayı Libya, Suriye, Sudan, Somali, Yemen, İran, Venezuela ve Küba... savaş gündeminin kapladığı söylendi.

Ezilenler Burjuvazi için Kan Dökmeyecek

Dünyanın yeniden paylaşımı ve dizaynı adına bugün yeni savaş hazırlıkları yapılarak yeni bölgesel savaş alanları açılmakta olduğu söylenen açıklamada bu emperyalist hegemonya ve yeniden paylaşımın başınının ABD emperyalizmi tarafından çekilmesinin kuşku götürmediği vurgulandı. "Güney Amerika'da Venezuela, Kolombiya ve Küba ile Orta Doğu'da İran'ın ABD'nin işgal hedefleri olarak ilan edilmesi ve Çin ile ticaret savaşı üzerinden yaratılan kriz emperyalist savaşın boyutlanacağını göstermektedir. Tüm emperyalist merkezler ve devletler, bu gelişmelere göre pozisyon almaktadır." denilerek bu yeni zirvenin yeni emperyalist savaş hazırlıklarının planlanması ve karar altına alınmasını ifade ettiği söylendi.

Ülkemizin NATO'nun üyesi ve ayrılmaz bir parçası olduğu, ordusunun da NATO'nun ordusu olduğu vurgulanarak "Halkların katili NATO'ya karşı mücadele etmenin, aynı zamanda emperyalist-kapitalist sisteme karşı mücadeleyi yükseltmek anlamına geleceğini bilmeliyiz" denilerek NATO'nun 2026 Temmuz Zirvesi'nde halkların katili

NATO'ya karşı işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların birleşik mücadelesini yükseltme çağrısı yapıldı.

Aynı zamanda 2026 Kasım ayında Antalya'da gerçekleşecek COP31 toplantısına karşı mücadeleye de çağrı yapıldı.

İzmir'de de Gençlik Birliği Kuruldu

4 Nisan'da İzmir'de "NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği" düzenlediği basın toplantısı ile deklarasyonunu ilan etti. DÖB'lü öğrencilerin de aralarında olduğu NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği'nin deklarasyon metni, ESP bürosunda okundu.

Okunan metinde "Gençlik için emperyalizme karşı mücadele; kendi yaşamına, geleceğine ve özgürlüğüne sahip çıkma mücadelesidir. NATO'ya karşı çıkmak; emperyalist savaş politikalarına karşı çıkmak demektir. Bu, barınma hakkını, eğitim hakkını ve insanca yaşam talebini savunmaktır." denilerek emperyalizme karşı mücadele ile içerideki sömürü düzenine karşı mücadelenin birbirinden ayrı düşünülmemeyeceği vurgulandı.

Türkiye, NATO'nun kurucu üyelerinden biri olmaktan ziyade, emperyalist kapitalist sistemin bağımlı bir parçası ve yerli işbirlikçi devletin temel dayanağı haline geldiği söylenerek Türkiye'nin işbirlikçiliğine vurgu yapıldı.

7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleşecek NATO zirvesini yaptırımamaya yönelik yapılan çağrının ardından, gençliğe anti emperyalist mücadele saflarında örgütlenme çağrısı yapılarak gençliğin birleşerek NATO'ya karşı örgütlenmesi için çağrıda bulunuldu.

Aynı gün NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği'nin Şirinyer İZBAN önüne yaptığı çağrıya, birlik adına çok sayıda kişi ve kurum katıldı. "NATO ve Emperyalist Savaşa Karşı Gençlik Ayakta!" şiarıyla gerçekleşen eylemde yürüyüş boyunca NATO'nun halk düşmanı politikaları olduğu, NATO'nun halkların ortak düşmanı üzerine ajitasyon konuşmaları yapıldı. İran'a, Filistin'e, Rojava'ya, Venezuela ve Küba'ya dikkat çekildi.

Şirinyer NATO üssünde doğru yürüyüşe devam edildi. NATO önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Gençlerin yaptığı basın açıklamasında "Buradan sesleniyoruz: 6-7 Temmuz'da Ankara'da gerçekleşecek olan NATO toplantısını kabul etmiyoruz. Bu toplantının, savaş politikalarının derinleştirilmesi ve yeni müdahale planlarının hazırlanması anlamına geldiğini biliyoruz. Gençliği, öğrencileri ve tüm halk kesimlerini bu politikalara karşı ses çıkarmaya, barıştan, eşitlikten ve bağımsızlıktan yana tutum almaya çağırıyoruz. Savaşın değil barışın, sömürünün değil eşitliğin, emperyalizmin değil halkların kardeşliğinin egemen olduğu bir dünya için mücadele edeceğimizi ilan ediyoruz!" denilerek, bir kez daha anti emperyalist mücadelenin önemine dikkat çekildi.

En eski NATO karargahlarından biri olan Adana'daki İncirlik Üssü önünde bir araya gelen, aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu Emek ve Demokrasi Güçleri, NATO'nun kuruluş yıldönümünde emperyalizme karşı yürüyüş gerçekleştirdi.

Çevre illerden kitlelerin de katılımıyla yapılan eylemde İncirlik Üssü'nün Türkiye'nin dış politikasında oynadığı rolü protesto edilirken, askeri üslerin ülkeyi bölgesel ve küresel çatışmaların doğrudan parçası haline getirdiği vurgulandı.

Üs önünde yapılan basın açıklamasında, NATO'nun kuruluşundan bu yana yürüttüğü askeri müdahalelere ve savaş politikalarına dikkat çekilerek, ittifakın dünya halkları açısından bir güvenlik değil, aksine bir tehdit unsuru olduğu ifade edildi. Açıklamada, Türkiye'nin NATO üyeliği üzerinden izlediği politikaların ülkeyi emperyalist güçlerin askeri-stratejik planlarının bir parçası haline getirdiği belirtildi.

Konuşmalarda ayrıca askeri harcamalara ayrılan bütçenin büyüklüğüne dikkat çekilerek, ekonomik krizin derinleştiği bir dönemde kaynakların savaşa değil, halkın temel ihtiyaçlarına ayrılması gerektiği vurgulandı.

Eğitim, sağlık ve sosyal hizmetler için ayrılması gereken bütçenin silahlılanmaya yönlendirilmesinin, emekçi sınıflar üzerindeki yükü artırdığı ifade edildi.

Eylemde söz alan siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri temsilcileri, Türkiye'de bulunan askeri üslerin kapatılması ve ülkenin dış politikasının bağımsız, barıştan yana bir çizgiye çekilmesi gerektiğini dile getirdi. İncirlik başta olmak üzere tüm üslerin kapatılmasının bölgesel gerilimlerin azalması açısından kritik olduğu belirtildi.

Temmuz ayında Ankara'da yapılması planlanan NATO zirvesine de dikkat çekildi. Zirvenin Türkiye'yi daha fazla askeri ve siyasi yükümlülük altına sokacağı ifade edilerek iptal edilmesi çağrısı yapıldı. Emek ve Demokrasi Güçleri, Türkiye'nin emperyalist askeri ittifaklardan ayrılması gerektiğini vurgulayarak, "Bağımsızlık, barış ve halkların kardeşliği"ni öne çıkardı.

Eylem, basın açıklamasının ardından sloganlar eşliğinde sona ererken, katılımcılar önümüzdeki süreçte NATO karşıtı mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

ANKARA

Açıklamamada emperyalist savaş politikalarının derinleşmesiyle dünyanın bir savaş alanına çevrildiği vurgulanarak, "Aynı güçler, dün Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de ve Rojava'da yarattıkları yıkımı bugün yeni hedeflerle devam etmektedir. ABD emperyalizmi ve onun bölgedeki ileri karakolu olan İsrail'in saldırganlığı, basit bir askeri operasyon değil, coğrafyadaki halkları sömürgeleştirme ve boyun eğdirme stratejisidir" denildi.

Türkiye'nin NATO'nun kurulduğu günden beri NATO'nun etkin bir unsuru olduğunu belirten gençler, "Bugün en acil görev; gençliğin ve

emekçi halkların emperyalizme karşı mücadelesini birleşik, örgütlü ve meşru militan bir hatta dönüştürmektir. 7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleştirilecek NATO zirvesi, bu mücadelenin somutlaştığı bir eşittir. Bizler, halkların kanı üzerine pazarlık yapılan bu savaş zirvesini tanımıyoruz! Bu zirveyi yaptırmayacak her söz, her eylem ve her örgütlenme; yalnızca bugüne değil geleceğe sahip çıkmak anlamına gelecektir" diyerek NATO Zirvesi'ni durdurmak için gençliğe örgütlenme ve direnme çağrısı yaptı.

Gençlik örgütlerinin ardından 6 Nisan günü Alinteri, Partizan, Kaldı-

1 Nisan günü "NATO Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği", 7-8 Temmuz'da Ankara'da düzenlenecek olan NATO Zirvesi'ne karşı, Birleşik Devrimci Parti Genel Merkezi'nde düzenlenen toplantı ile kuruluşunu deklare etti.

DGB, DEV-GÜÇ, Gençlik Devirecek, Genç Sosyalistler, HDK Gençlik Meclisi, Öğrenci Faaliyeti, Özgür Üniversite Hareketi, SGDF ve YDG tarafından kurulan Birlik adına deklarasyon metnini Ceyda Elif Mutlu okudu.

raç, Köz, BDSP, Devrimci Parti, SMF, SYKP ve ESP 7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleştirilecek olan NATO Zirvesi'ne karşı yaptıkları basın toplantısıyla "NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik"i deklare etti.

"Ülkemiz açısından NATO, uzakta ve dışsal değil, içsel bir olgudur. Ülkemiz NATO'nun üyesi ve ayrılmaz bir parçasıdır. NATO, halkların emperyalist efendiler tarafından sömürgeleştirilmesi ve köleleştirilmesinin aracıdır" denilerek tüm halkı NATO'nun toplantısını yaptırmamaya çağırıldı.

Emperyalizmin Müdahaleleri ve NATO

M. Can

Nazi Almanyası'nın doğrudan mirasçısı, emperyalist ve anti komünist bir oluşum olarak 4 Nisan 1949'da NATO kuruldu. NATO, ABD ve CIA tarafından işe alınan faşist savaş suçlularıyla yapılandırıldı. Nazi geçmişi olan NATO komutanları; Adolf Heusinger, Hans Speidel, Johannes Steinhoff, Johann von Kielmansegg, Ernst Ferber, Franz Joseph Schulze, Ferdinand von Senger und Etterlin'in altında, NATO ve CIA tarafından işe alınan on binlerce eski Nazi ve faşist vardı. Demokrasi ittifakı söylemiyle dünya halklarını avlamaya çalışan NATO'nun kurucu üyeleri arasında faşist Franco yönetimindeki İspanya, faşist Salazar yönetimindeki Portekiz de yer aldı. NATO'nun özgürlük ve demokrasi yanlısı söylemleri dünya halklarını yanıltmak için kurgulanıyordu.

Emperyalizm faşizm artıklarıyla NATO'yu kurmakla kalmadı; aynı zamanda "Sovyet işgali"ne karşı gerilla savaşı yürütmek için Gladio Operasyonu adı verilen gizli faşist ordular kurdu. Bu, gizli 'stay-behind' operasyonlarının kod adıydı.

"Gladio Operasyonlarının gerçek amacı, sol hareketleri bastırmak, komünistleri itibarsızlaştırmak, demokratik hükümetleri devirmektir.

Avrupa'daki Gladio Ağları; İtalya-Gladio, Türkiye-Kontrgerilla, Yunanistan-LOK, Almanya-Alman Gençlik Birliği, Belçika-SDRA8, Fransa-Rose des Vents, Arc-en-ciel, İspanya-Franko rejimi desteklemek, Demokratik muhalefetin bastırılması, Portekiz-Aginter Press gibi yapılanmalardı.

Sovyetler Birliği'nin 1991'de dağılmasıyla Varşova Paktı da dağıldı ancak Varşova Paktı'na karşı kurulan NATO dağılmadı. Kendine yeni üyeler ekleyerek Rusya'yı çevrelemeye devam ediyor.

Gelişmeler "savunma" söylemini yalanlıyor. Neden "savunma" bahanesine rağmen saldırıyorlar? Neden "demokrasi" söylemine rağmen diktatörlüklerle ittifak kuruyorlar?

Asıl amaç ABD hegemonyasını pekiştirmektir. NATO'nun kuruluş amacının "savunma" olmadığı, tarihsel olarak saldırgan savaşların aracı olduğu açıktır.

NATO'nun ilk askerî müdahalesi, kendi topraklarına hiçbir tehdit oluşturmayan eski Yugoslavya topraklarına karşı oldu. Bu operasyon, emperyalist müdahalelerin meşrulaştırmasının en saf örneğiydi.

11 Eylül 2001 saldırıları, NATO'nun Article 5'ini (bir üyeye saldırı tümüne yapılmış sayılır) kullanmak için elverişli bir bahane haline getirdi. ABD ve NATO, terörle savaş ve demokrasi getireceğiz bahanesiyle Afganistan'ı işgal etti.

Irak'ın 2003'teki işgali doğrudan ABD-İngiltere öncülüğünde gerçekleşti, NATO resmen operasyonun parçası değildi ama önce lojistik ve sonrasında işgalin pekiştirilmesinde rol aldı.

Libya için 1973 BM Kararı, "sivilleri korumak" için uçuşa yasak bölge kurulmasını öngörüyordu. NATO bunu rejim değişikliği için bir hava savaşına dönüştürdü.

Suriye'deki müdahale NATO üyelerinin (ABD, Türkiye) ve Suudi Arabistan, Katar "ılımlı muhalif" adı altında terör örgütlerine silah, para ve lojistik destek sağlaması şeklinde gerçekleşti.

NATO, Ukrayna'da doğrudan savaşmadı ama desteği, Ukrayna ordusuna eğitim, istihbarat ve silah desteği, Doğu kanadına asker yığma (Polonya, Romanya, Baltık ülkeleri), 2022 sonrasında ağır silah sevkiyatı, istihbarat paylaşımı, Rusya'ya yaptırımlar şeklinde sürüyor. NATO dolaylı olarak da olsa Ukrayna'daki savaşın tam ortasındaydı.

NATO'ya bağlı ordular artık ulusal ordular değildir, ABD-AB-İngiltere'nin stratejik çıkarlarını ve biri bütün olarak emperyalist-kapitalist sistemi koruyor: Eğitim doktrini ABD merkezli (NATO standartları, ABD'nin savaş doktrinidir). Silah sistemleri ABD bağımlısı (F-35'ten Patriotlara, her şey ABD'nin iznine tabidir) Harekâtlar ABD'nin küresel stratejisine göre şekillenir. Türkiye'nin S-400 krizi bunun en somut örneğidir. ABD, Türkiye'nin Rusya'dan hava savunma sistemi almasını "NATO standartlarına aykırı" bularak Türkiye'yi F-35 programından çıkarmış ve yaptırım uygulamıştır. Yani NATO üyesi bir ülke, kendi savunma ihtiyacı için başka bir ülkeden silah alamaz. ABD'nin izni olmadan, ABD'nin onaylamadığı bir sistemi kullanamaz. Bu, tam bir askeri bağım-

lılık ilişkisidir. Bu koşullarda bir ordunun "ulusal" olduğunu söylemek mümkün değildir.

NATO'dan ayrılma iradesi, teoride var olan ama pratikte neredeyse imkansızlaştırılmış kağıt üzerindeki haktır. ABD, antlaşmanın "depoziteri" (saklayıcısı) olduğu için tüm bildirimler ABD'ye yapılır. Silah sistemleri, istihbarat, lojistik, komuta zinciri, hepsi ABD'ye bağlıdır. De Gaulle'ün, ABD'nin hegemonyasına karşı "ulusal bağımsızlık" duruşu, tam bir ayrılma değildi; Fransa, ittifakın siyasi kanadında kalmaya devam etti. Sarkozy 2009'da NATO'ya dönüş yaptı. Trump ABD birliklerini çekerek veya onları komuta yapısından çıkararak NATO'yu işlevsiz hale getirebilir. Askerî tatbikatlara katılımın durdurulması, entegre komuta yapısını işlemez hale getirir, istihbarat paylaşımının kesilmesi, Avrupa ülkelerini kör eder.

NATO, üye ülkelerin 'kendini yönetme iradesini' sadece siyasi söylemlerle değil, somut yapısal mekanizmalarla engeller.

Emperyalist-kapitalist sistemin askerî kanadı NATO'nun 32 üyesi, "dünya halkları" karşısında sayıca azınlıktadır. Bu ülkelerin toplam nüfusu yaklaşık 950 milyon olsa da, bu nüfusun büyük çoğunluğu kendi hükümetlerinin emperyalist politikalarına karşıdır.

Sermaye sınıfının uluslararası savaş örgütü NATO, emperyalist-kapitalist ülkelerin çıkarları doğrultusunda işler. Dünya halklarının ezici çoğunluğunun beklentisi ise halkların katili NATO'nun dağıtılmasıdır.

Bizim mücadele geleneğimiz, ODTÜ'de Commer'in aracını ateşe veren Sinan Cemgil'in "Yankee Go Home" haykırışıdır, Denizler'in Dolmabahçe'de 6. Filo'yu denize dökmesidir. Tüm emperyalist örgütlenmeleri dağıtacak gücümüz var; bu güç emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele kararlılığımızdan gelir.

İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!

OMUZ OMUZA 1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYİZ!

2026 1 Mayıs'ına sayılı günler kaldı. Bu yıl 1 Mayıs'ı emperyalist-kapitalist sistemin insanlığı savaş ve sömürü kaskacına aldığı, artık hiçbir hak ve hukuk tanımadığını ortaya koyduğu, işçi sınıfına ekmeği, onuru ve özgürlüğü için direnişten başka seçenek bırakmadığı bir dönemde karşıyoruz.

Emperyalizm Ortadoğu halklarına açtığı savaşta sınırsız bir saldırganlıkla ilerlerken, işbirlikçi iktidar Türkiye'yi bu savaşın tam ortasına yerleştiriyor. Temmuz'da NATO zıvzavına ev sahipliği yapmaya hazırlanan iktidar, ülkemizi emperyalist saldırganlığın ön cephe ülkesi haline getirmek istiyor. Çok uluslu şirketler ve yerli işbirlikçileri bu savaşta kâr planlamaları yaparken emekçi halkın payına yaşam pahalılığı, işsizlik, yoksulluk, ağır çalışma koşulları, geleceksizlik düşüyor. İktidar, halkın giderek büyüyen hoşnutsuzluğu harekete geçmesin, dört yanda boy veren emek ve hak mücadeleleri bir araya gelmesin diye baskı ve yasaklamaları elimizi kolumuzu bağlamaya çalışıyor.

Hayat işçileri, emekçileri, kadınları, gençleri iktidarın biçtiği bu deli gömleğini yırtıp atmaya; eşit ve özgür yarıları kurmaya çağırıyor. Bu sese kulak verenlerin birikteliği ile 1 Mayıs'ta Taksim'e yürüyoruz.

İktidarın tüm baskı ve zorbalıklarının karşısında işçi sınıfının birliğinin, mücadelesinin, onurunun ve özgürlüğünün mekânı olarak simgeleşen Taksim'de hakkımız, emeğimiz, özgürlüğümüzü savunmaya gidiyoruz.

Türkiye işçi sınıfının ilk meydan kutlamasını yapmak üzere 1976'da Taksim'e girişinin 50. yıldönümünde; 1977'de, 1989'da, 1996'da yitirdiklerimize karşı sorumluluğumuzla; 2000'li yıllarda iktidarın yasaklarını parçalayıp attığımız militan mücadeleleri ve rekor katılımlı Taksim mitinglerini hafızamızda tutarak yürüyoruz.

Öreteri, yaratanı, değiştiren, haklı ve güçlü olan biziz. Savaşsız sömürsüz yarıları kuracak iradesi olan bizleriz. Hep birlikte özgür ve eşit yarıları için kol kola yürümeye çağırıyoruz.

Taksim, 1 Mayıs alanıdır!
1 Mayıs'ta omuz omuza Taksim'deyiz!

**1 MAYIS 2026
TAKSİM İNİSYATİFİ**

Tarihin Emrine Karşı mı Durulur?

K. Taylan Kızıldağ

Türkiye işçi sınıfının o büyük gövdesini kızıl meydan Taksim'de yüzbinler halinde göstermesinin üzerinden yarım asır geçti. O günden bu yana geçen 50 yıllık süre zarfında sınıf mücadelesinin pratiğinde ve işçi sınıfının kolektif bilincinde büyük sıçramalar yaşandı. **Sınıflar savaşımındaki her sıçramanın koşulu olan o nicel birikim** Türkiye ve Kürdistan proletaryasının heybesinde oldukça birikti. Bugün sokağa çıkan herhangi bir fabrikanın ya da işletmenin işçileri o deneyimlere yaslanarak eylemlerin başını çekiyor. Sanayi, enerji, tarım, belediye ve daha nice sektörde işçilerin işgal ettikleri işletmeleri yönetme hatta işçi mahallerinde proleter hegemonyayı politik ve askeri olarak kurmaya kadar ciddi deneyimlerimiz var. Burjuva devlet makinesinin **işçi sınıfına ve öncülerine karşı bu kadar yetkinleştirilmiş ve saldırı halinde olması** tesadüf değil, bilinçli bir yönelimin sonucudur. Faşizmin işçi sınıfını zapturapt altına alabilmek için tekellerin egemenliğine dayanarak tesis edilmiş olması sınıf savaşımının geldiği düzeyi gözler önüne seriyor.

Sınıf mücadelesi hiçbir zaman düz bir çizgi halinde ilerlemedi. Kimi vakitler politik, ekonomik ve askeri zoru elinde bulunduran sermaye egemenliğinin saldırısı dizginlerinden boşanırcasına yaşanır. Yaşadığımız topraklar bunun sayısız örnekleriyle dolu. Nitekim **işçi sınıfı ve öncülerinin sermayenin saldırılarına karşı bazı tarihsel momentlerde geri çekilmesi, güç biriktirdikten sonra yine saldırıya geçmesi** bu toplumsal yasanın bir sonucudur. İşçi sınıfının sermaye iktidarının kapılarına dayandığı, burjuva kaleleri dövdüğü onlarca eylem ve grevden söz edebiliriz. 70'lerde yükselen dalgayla binlerce işletmede devrimci sendikal örgütlülük ve komite konseylerin birikimiyle muazzam düzeylere varan örgütlülük, 80'lerin sonunda kabaran bahar eylemleri, 90'ların büyük madenci ve fabrika isyanları, Tekel isyanı, Greif işgali, kendiliğinden patlayan binlerce eylem ve son süreçte **burjuva sendikalizmden pratik ve bilinç olarak yaşanan yığınsal kopuşlar...** Dahası var, ancak altını çizmeye çalıştığımız noktayı vurgulamaya yeter.

İşçi sınıfı her kritik dönemeçte, kendi bağrından en militan güçleri yetiştirerek öne attı, atıyor. Eylemin ateşiyle yetişmiş ve bilimsel sosyalizmin bilinciyle yoğrulmuş öncü devrimci işçiler sınıfın önünü açmak için ciddi bir çaba içinde. Üstelik binlerce ileri işçinin bu mücadelenin ateşinde yetiştiği bir gerçeklikten söz etmek mümkün. Bugün işçi sınıfının hafızası

bu bakımdan büyük eylem, grev, işgal deneyimleri ve pratikleriyle doludur. Üstelik sınıfın bu pratik birikimini **öncü devrimci işçilerin ve sınıf içinde etkin olan devrimci Marksist güçlerin** teorik birikimini de hesaba katmak gerekiyor. İşçi sınıfının en güçlü hafızalarından biri de Taksim'de bir araya gelebildiğinde dünyayı değiştiren o büyük güç olduğudur. Taksim'de toplanan milyonluk mitingler ve Taksim yasağına karşı verilen savaşlar Taksim'in politik ve tarihsel olarak önemini net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Taksim Savaşları ve Sınıf Mücadelesinde Derinleşen Yarılma

Öncelikle şunu ifade etmekte fayda var. Yukarıda bahsettiğimiz sınıfın içindeki çeşitli biçimlerdeki yarılma kendini sendikal alanda da gösteriyor. Politik olarak bu yarılma sınıf uzlaşmacılığı ile sınıfın bağımsız çıkarlarını savunan güçler arasındaki yarılma ve karşılığını her eylemde, her 1 Mayıs'ta ve en çok da Taksim'de göstermektedir.

Sermayenin denetimindeki Türk-İş, Hak-İş gibi konfederasyonlardan binler halinde ayrılan işçiler yeni bir arayışa girmiştir. **Burjuva sendikalizmine teslim olmuş DİSK'in sınıf işbirlikçi tutumu** ve bunu besleyen **sosyal reformizm** her anlamda teşhir olmuştur. İşçilerin günlük dertleriyle hemhal olan, gündelik taleplerini

örgütleyip eylem ve duruşuyla sınıf içinde rüştünü ispatlayan yeni bir damar ortaya çıkıyor. Mücadeleci sendikalar olarak tanımını bulan bu eğilim sınıf içinde bir araya gelme ve örgütlenme tavrının gücünü gösteriyor.

Pandemiden bu yana Taksim dışında gerçekleştirilen 1 Mayıs'lara işçi sınıfının gösterdiği ilginin düşüklüğünü sınıfın tepkisi okumak gerekiyor. Kurulan kürsülerde işçiler hariç herkesin söz aldığı o mitingler, sendikal bürokratzmin Aksine 2025 İstanbul 1 Mayıs'ında kendini tertip komitesi olarak ifade eden ve tüm hazırlık eksiklerine rağmen sınıfa biz buradayız diyerek tarihsel bir misyona soyunan mücadeleci sendikalar ve onlarla birlikte hareket eden devrimci güçler sınıfa güven veren bir yerdedir. **Sosyal reformist partiler ve burjuvaziye teslim olmuş konfederasyonların tabanı bu ikircikli tutumu şimdiden baskılamış** ve 50. Yılında Taksim dışında hiçbir eğilimin çıkması için yönünü oraya dönmüştür. Gezi, 19 Mart ayaklanması ve daha nice toplumsal gelişmede en kritik yer olarak öne çıkan Taksim bir alan olmanın çok daha ötesinde **emekçi yığınları bir araya getirebilen, kolektif hafızanın, militan mücadelenin ve emek ile sermaye arasındaki kavganın en keskinleştiği kavgaya** dönüşmüştür. Şimdi bu eğilimi birleşik ve militan bir şekilde sokak sokak, işletme işletme örgütlemenin zamanıdır!

Gerçek Hala Kayıttta

Hakan Tosun'un Ailesi ve Dostları 6 Nisan Öldürülen Gazeteciler Günü'nde Kadıköy Belediyesi Nikah Dairesi'nde katledilen gazeteci, belgeselci ve doğa savunucusu Hakan Tosun ve katledilen gazeteciler için bir etkinlikte bir araya geldi.

Etkinliğin yapıldığı salonun fuaye alanında Hakan Tosun'un "Ölüm Biraz Da Sana Benzer" adlı şiir kitabının yeniden basımının tanıtımı yapıldı. Kurulan standta Hakan Tosun'un çektiği fotoğraflar, Önsöz Kültür Sanat Dergisi'nin Hakan Tosun için yayınlanan sayısı, şiir kitabı ve Hakan Tosun'a Ne Oldu yazılı tişörtler ve Hakan Tosun'un resimlerinin bulunduğu objeler yer aldı.

Fuaye alanında şiir kitabının tanıtımı yapılarak Hakan'ın daha önceden yolunun kesiştiği dostları onun şiirlerinden bölümler okuyarak konuşmalar yaptı.

Yaklaşık bir saat süren şiir etkinliğinin ardından salona geçildi. Etkinliğin ilk yarısı katledilen gazeteciler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Sanatçı Kerem Fırtına'nın sunuculuğunu yaptığı bölümde katledilen gazeteciler için kısa bir video gösterildi. Hakan Tosun'un kardeşi Öznur Tosun açılış konuşması yaparak Hakan Tosun'un gerçekleri belgelemeye çalıştığını ve kendini buna adanmış olduğunu belirtti. Öldürülen gazeteciler ve Hakan Tosun için adalet mücadelesini süreceğini belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Tosun'un ardından dava avukatlarından Avukat Hakan Bozyurt ise Hakan Tosun'un katledilmesinin ardından gazetecilerin çabalarıyla olayın gerçekliğinin nasıl ortaya çıkarıldığını vurguladı. Hakan Tosun'un katledilmesine ilişkin hukuki süreci aktaran Bozyurt, Hakan Tosun'un öldürülmesinden sorumlu olanların yargılanmasının Tosun'un meslektaşları ve dostlarının ısrarlı çabasıyla sağlanabileceğini vurguladı. Hakan Tosun davasının 6 Mayıs'ta görüleceğini yeniden hatırlatan Bozyurt davanın takipçisi olunması çağrısında bulundu.

"Susturmanın Anatomisi: Türkiye'de Basına Yönelik Baskı ve Şiddet" başlığı altında MLSA Eş Direktörü Barış Altıntaş ve MLSA Dava İzleme Program Koordinatörü Semra Pelek de birlikte gazetecilerin yaşadığı sorunlar, gazeteciler üzerindeki baskılar, dava ve tutuklamalar üzerine sunum yaptı. MLSA'nın sunumunun ardından gazeteci Eylül Deniz Ya-

şar'ın gazeteci Metin Göktepe'nin katledilmesinin 30. yılında Göktepe ve Tosun ailesinin buluşmasını sağlayarak hazırladığı "Metin'den Hakan'a Hepsi Bizim Çocuklarımız" adlı video gösterimi yapıldı.

Ayrıca etkinlikte tutuklu ETHA çalışanlarının gönderdiği mesaj okundu. İlk bölümün bitiminde Hakan Tosun'un meslektaşları ve sürecin takipçisi olan gazeteciler sahneye davet edilerek Hakan Tosun'un şiir kitabı o günün anısına hediye edildi.

Kısa bir aradan sonra başlayan ikinci bölümde moderatörlüğünü gazeteci Ayşen Şahin'in yaptığı "Türkiye'de Gazeteciliğin Zorlu Sınavı: Basın Özgürlüğü Mücadelesinde Hafıza ve Güncel Sorunlar" adlı panel düzenlendi. Panelde Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreteri Sibel Güneş, DİSK Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Turgut Dedeoğlu ve Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanı Gökhan Durmuş konuşmacı olarak yer aldı.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreteri Sibel Güneş katledilen gazetecilerin davalarında ortak noktanın hakimlerin değişmesi, delillerin kaybedilmesi ve davaların uzun bir süreye yayılması olduğunu aktardı.

Güneş, "Hakan Tosun'a yapılanlar sadece yaşam hakkının elinden alınması değil, devletin sağlaması gereken tüm haklar açısından bir demokrasi ve insanlık ayıbıdır" dedi.

Hakan Tosun'a dair hazırlanan iddianameyi takip ettiklerini söyleyen Güneş, "Bu cezasızlık ve örtbas hali, karakolla ilgili iddialara dair İçişleri Bakanlığı'na başvuruda bulunduk. Ailesinin, dostlarının, gazetecilerin çabasıyla bir iddianame hazırlandı. Biz de bu sürecin takipçisi olacağız" dedi.

Basın İş Sendikası Genel Başkanı Turgut Dedeoğlu, tutuklanan ve katledilen gazetecilerin davalarının takip edilmesi gerektiğini vurgulayarak davalara katılımın güçlü olmasının yargı sürecinde kararı etkilediğini ifade etti. Gazeteciler arasında çok uzun yıllardır tutuklu olan meslektaşları bulunduğunu da aktaran Dedeoğlu,

"Atılım Gazetesi Sahibi, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Hatice Duman 2003'ten bu yana tutsak. Ekmek ve Adalet Gazetesi Temsilcisi 2004'ten bu yana tutsak. Mücadele Birliği Gazetesi'nden Sami Tunca 2013'ten bu yana, Ziya Ataman 2015'ten bu yana tutsak. Bu arkadaşlarımız ve herkes için adalet istiyoruz" dedi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanı Gökhan Durmuş ise, ülkede hukukun bağımsız olmadığını ve iktidarın kararlarını yerine getiren bir araca dönüştürüldüğünü belirterek "Gazetecilik suç değildir demek bir teşhir biçimi. Israr ediyoruz ve bu ısrar da bir mücadele biçimi. Türkiye'de basın ve ifade özgürlüğü koruyacak tek bir madde gerekli. Sendikalı olmak zorunlu olsun. Gazetecilerin örgütlülük oranının en yüksek olduğu dönem, mesleğin altın dönemi. Ancak gazetecilerin sendikalı olmasıyla hem iktidarlara hem patronlarına karşı savaş verebiliriz" dedi.

Panelde konuşmacılar gazetecilerin yaptıkları haberler nedeniyle tutuklandığını, bunun halkın haber

alma hakkına bir saldırı olduğunu, bu nedenle halkın da haklarına sahip çıkarak gazetecilerin yargılanmasına, tutuklanmasına tepki göstermesi gerektiğini vurguladı.

Etkinlik tüm katılımcıların hep birlikte "Hakan Tosun İçin Adalet" talebini dile getirmesiyle sona erdi.

Sömürüye Karşı Bilgiyle Kuşanma Vakti

Nisan Kampanyası kapsamında sitemizdeki seçili kitaplardan oluşan setler 1 Mayıs'a kadar %50 indirimde!

>>> <https://www.yenidonemyayincilik.com/setler/> <<<

Nisan Kampanyası
%50 indirim

Leninist Seti
206 TL
350 TL

Nisan Kampanyası
%50 indirim

Dünya Seti
1.397 TL
698 TL

Nisan Kampanyası
%50 indirim

Edebiyat Seti
1.344 TL
670 TL

* Her sete 1 adet Önsöz hediye

* 1000TL ve üzeri alışverişlerinizde ücretsiz kargo

İran'ı 'Taş Devri'ne Geri Döndürmek

Çeviri Kolektifi

Struggle La Lucha'da, Gary Wilson'un 2 Nisan tarihinde yayınladığı **"Trump, ABD'nin kreş masraflarını karşılayamayacağını söylüyor. Ama İran'ı 'Taş Devri'ne geri döndürmeye parası yetiyor."** başlıklı makalesinden çevrilmiştir.

Dünyanın en büyük petrol ticareti şirketlerinden biri olan Vitol, Birleşik Arap Emirlikleri'nde depolama ve rafineri tesisini işletiyor. ABD'nin İran'a karşı savaşı genişledikçe, Körfez bölgesindeki enerji altyapısı giderek daha fazla risk altında kalıyor.

Trump'ın ulusa yaptığı "1 Nisan şakası" konuşmasını bitirmeden önce hisse senetleri düştü.

Petrol varil başına 109 dolara sıçradı. Asya piyasaları düştü. S&P 500'e bağlı vadeli işlemler geriledi. Haftalarca süren savaş harcamalarıyla zaten zor durumda olan tahvil piyasası bir darbe daha alırken, borçlanma maliyetleri yükseldi. Bu, savaş alanına verilen bir tepki değildi. Bu, savaştan çıkışı olmayan bir durumda ulusun karşısına çıkan ABD başkanına verilen bir tepkiydi.

Trump zafer ilan etti ve aynı nefeste daha fazla bombalama tehdidinde bulundu. İran ordusunun işinin bittiğini söyledi, ardından önümüzdeki haftalarda enerji santrallerine ve petrol tesislerine saldırı sözü verdi. İran'ı "Taş Devri'ne geri döndürmekle" tehdit etti, günlük yaşamı sürdüren elektrik şebekelerini, yakıt kaynaklarını ve endüstriyel sistemleri yok etmekle... Savaşı sona erdirecek bir zaman çizelgesi, ateşkes şartları ya da tırmanıştan başka bir yol yoktu.

Haftalarca Beyaz Saray, değişen güvencelerle yatırımcıları sakinleştirmeye çalıştı: Görüşmeler ilerliyordu, anlaşma yakındı, zafer yakındı. Bu söylem, bir sonun hala hayal edilebildiği sürece, işe yaradı. Trump'ın konuşması, böyle bir sonun olmadığını açıkça ortaya koydu.

Wall Street'teki tepki tek bir nedenden ötürü önemlidir. Trump, işçiler acı çektiğinde tepki vermez. Ne diplomasi, ne de Kongre'deki baskılar onu etkilememiştir. Onu dizginleyen tek bir güç vardır; büyük sermaye. Borçlanma maliyetleri yükseldiğinde ve hisse senetleri düştüğünde, o zaman dikkatini verir. Çarşamba gecesi (1 Nisan) bu durum bozuldu. Müzakerelerin harika gittiği iddiasını satarak, kalan itibarını da tüketti.

Sorun, Trump'ın performansından daha derindir. ABD egemen sınıfının hiçbir kesimi bu savaştan çıkmak için uygulanabilir bir yol bulamıyor.

Şahinler, İran ordusunu çökertmek ve teslim olmaya zorlamak için hızlı ve kesin bir darbe vuracağını umarak bu savaşı başlattılar. Bu olmadı.

Haftalarca süren bombardımanın ardından İran hâlâ koordineli füze saldırıları düzenliyor. Bu hafta, Yemen ve Hizbullah ile koordineli olarak, tek bir günde 312 eşzamanlı roket alarminin 5 milyondan fazla İsrailiye etkilediği bildirildi.

Hürmüz Boğazı, İran'ın kontrolü altında kalmaya devam ediyor. İran'ın seçkin askeri gücü olan İslam Devrim Muhafızları (IRGC), bu kontrolü resmileştirmek için harekete geçti, gemileri kontrol ediyor, yuan ve kripto para birimiyle ücret alıyor ve İran Dışişleri Bakanının artık "iç sular" olarak nitelendirdiği sular da, onaylanmış gemilere eşlik ediyor.

Bu bir yenilgi değildir.

Liberal düzenin tam kalbinden yazan Paul Krugman, bunu açıkça dile getirdi: "Kaybettik." Bu radikal bir yargı değil. Bu, konsensüsün ne kadar çatladığını gösteriyor. ABD'nin askeri gücünün İran'a iradesini dayatamayacağı sonucuna varılması artık sadece savaş karşıtı hareketle sınırlı değil. Bu sonuç, artık egemen sınıf çevrelerinde de dile getiriliyor.

Egemen sınıftaki barış yanlıları da bir çözüm değil. Savaşı sona erdiremezler. Sadece hasarın yayılmasını izleyebilirler.

Hasar hızla yayılıyor. İlkbahar ekim dönemi başlarken, New Orleans Limanı'nda azotlu gübre fiyatları, tek bir haftada %44 artış gösterdi ve bu durumun düzeleceğine dair bir işaret yok. Stratejik rezerv bulunmuyor. Çiftçiler şu anda, sonbahar hasadını olumsuz etkileyecek ve gıda fiyatlarını yükseltecek kararlar alıyor.

İlaç kıtlığı artıyor. Cerrahi anestezikler, kanser ilaçları ve temel damar içi sıvılar için hastane tedarik zincirleri baskı altında.

Etkisi, zaten baskı altında olan bir nüfusa yansıyor: Bu savaş başlamadan önce ABD'de 47 milyon insan gıda güvencesinden yoksundu.

Trump ertesi gün bu mantığı açıkça dile getirdi. Beyaz Saray'da düzenlenen Paskalya resepsiyonunda konuklara, Bütçe Direktörü Russell Vought'a "kreş

fonlarını kesmesi" talimatını verdiğini söyledi. "Savaşıyoruz" dedi. "Kreşlerle ilgilenemeyiz." Aynı mantığı Medicare ve Medicaid'e de uyguladı. "Kreşler, Medicaid, Medicare, tüm bu bireysel konularla ilgilenmemiz mümkün değil" dedi Trump. "Tek bir şeyle ilgilenmeliyiz: askeri koruma." Beyaz Saray daha sonra bu açıklamaların yer aldığı videoyu gizli hale getirdi.

Trump konuşmasında İran'ın elektrik santrallerine ve petrol altyapısına saldırarak tehdit etti. İran'ın askeri liderleri tarafından dile getirilen ve tüm siyasi yelpazede yankı bulan cevabı ise, elektrik kesintilerini bölge geneline yaymak; yani İsrail, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn ve Kuveyt'e yaymak oldu. Altı haftalık savaş, çok sayıda ABD Patriot ve THAAD önleme füzesini tüketmiş durumda ve bu, ülkeleri daha savunmasız bırakmıştır. Körfez monarşileri bu savaşa ikincil ortaklar olarak girmişti. Şimdi ABD emperyalizmiyle ikincil ortaklığın bedelini öğreniyorlar.

İran Dışişleri Bakanı Abbas Arakçi, Trump'ın konuşmasından önce Hürmüz Boğazı'nın uluslararası sular olmadığını, İran ve Umman'ın iç suları olduğunu söyledi. Boğaz sadece İran'la savaş halinde olan ülkelere kapalıdır. Diğerleri, savaş riski sigorta maliyetlerini artırdığı ve ticari nakliyeciyi fiilen durdurduğu için uzak duruyorlar, İran'ın onları resmi olarak yasakladığı için değil.

Bu, müzakere yoluyla bir çıkış arayan bir hükümetin dili değil. Bu, boğazı kimin kontrol ettiği konusundaki tartışmayı çoktan kazanmış bir hükümetin dili.

Çarşamba gecesi yaşanan değişim, daha sınırlıydı ancak yine de belirleyiciydi.

Trump haftaya, bir anlaşma imalariyle piyasaları sakinleştirmeye çalışarak girdi. Haftayı ise net bir hedefi, çıkış koşulu ve inandırıcı bir zaman çizelgesi olmayan, süresiz bir savaş ilan ederek kapatıyor. Egemen sınıf, ABD'nin emperyalist hakimiyetini yeniden tesis etmek için bu savaşı başlattı. Şimdi ise finans piyasalarının kendi kararını vermesini izliyor. Bir strateji yok. Bir son hamle yok. Sadece bir sonraki mühimmat dönemleri var; ve ardından gelecek felaketler.